

«دیدن این فیلم جرم است» در انتظار اکران نوروزی

فیلم سینمایی
«دیدن این فیلم جرم است»
محصول حوزه هنری
احتمالاً نوروز ۹۸
اکران عمومی می شود

37th FAJR FILM FESTIVAL
هنر و سینما
30 JAN - 11 FEB 2019

انیمیشن سینمایی «رهایی از بهشت»، «ما همه با هم هستیم» و «زندانی‌ها» دیگر آثاری هستند که فعلاً بخش آنها را بر عهده گرفته‌ایم. به این ترکیب که دقت کنید متوجه خواهید شد همه این آثار پتانسیل جذب مخاطب را دارند و می‌توانند در جدول فروش، جایگاه مناسبی به خود اختصاص بدهند. از این بضاعت باید استفاده کرد تا رسالت‌های موسسه بهمن سبز، که یکی سالن‌سازی و دیگری اکران و توزیع فیلم است به نتیجه شایسته برسد. توجه به یک اولویت و فارغ شدن از اولویت‌های بعدی نمی‌تواند قدرت و جایگاه موسسه بهمن سبز را در فضای سینمای حرفه‌ای کشور، به موقعیتی که مطلوب همه ما است برساند، در آینده در این باره بیشتر صحبت خواهیم کرد.

فیلم فجر روی پرده رفتند و می‌توان پیش بینی نسبی درباره اکران آنها داشت. از جمله «قصر شیرین» به کارگردانی رضا میرکریمی که یکی از بهترین‌های کارنامه این سینماگر و از موفق‌ترین فیلم‌های این دوره جشنواره بود. اغلب نقدها و نظرهای اهالی رسانه به فیلم مثبت بود و تماشاگران «قصر شیرین» را دوست داشتند. باید از این بضاعت در اکران عمومی استفاده کرد. موسسه بهمن سبز در سال ۹۸ فیلم‌های دیگری را هم اکران خواهد کرد که حال و هوایی متفاوت با دو فیلم یاد شده دارند، برای بهتر دیده شدن این آثار نیازمند طراحی برنامه تبلیغاتی مشخصی هستیم. در کنار عوامل تولید این پروژه‌ها، باید سعی کنیم سهم خود را در توسعه و گسترش طیف مخاطبان این فیلم‌ها داشته باشیم.

داشت. اکران فیلم «دیدن این فیلم جرم است» چالشی بزرگ بود که خوشبختانه با واکنش‌های مثبت تماشاگران جشنواره، به یک اتفاق مبارک تبدیل شد. «دیدن این فیلم جرم است» تلاشی برای ورود به حوزه‌های تازه در سینمای اجتماعی است، محصولی از حوزه هنری که برای مخاطب گسترده ساخته شده و انشالله در سال آینده اکران عمومی می‌شود. وظیفه بزرگ همه ما این است که به دیده شدن این فیلم کمک کنیم. استراتژی تبلیغاتی و برنامه‌ریزی درست و هوشمندانه برای اکران داشته باشیم و اجازه دهیم، فیلم در فضایی مناسب دیده، نقد و بررسی شود. در سالی که پیش روی ماست، موسسه «بهمن سبز» فیلم‌های متنوعی را توزیع و اکران خواهد کرد. بعضی از این آثار در سی و هفتمین جشنواره

یادداشت مدیرعامل

تعریف جایگاه موسسه در فضای اکران

محمود کاظمی

در آغاز سخن
چهلمین سالگرد
پیروزی انقلاب
اسلامی را تبریک
می‌گویم. سی و

هفتمین جشنواره فیلم فجر برای ما خانواده بزرگ موسسه بهمن سبز، یک ویژگی بارز

تندیس سیمین کار آفرینی برای موسسه «بهمن سبز»

موسسه «بهمن سبز» حوزه هنری و مدیرعامل آن تندیس سیمین کار آفرین مسئولیت پذیر را دریافت کردند.

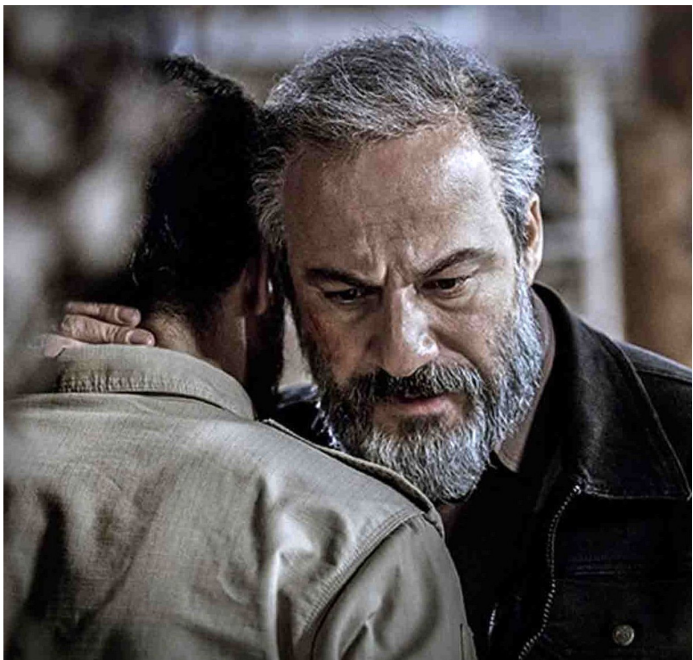
در نخستین همایش تقدیر از کار آفرینان مسئولیت پذیر از محمود کاظمی مدیرعامل موسسه «بهمن سبز» تقدیر شد. در این سمینار یک روزه که یکشنبه سی ام دی در ساختمان مرکز مدیریت صنعتی برگزار شد ۳ کارگاه آموزشی درباره کسب و کارهای اجتماعی و لزوم توجه به آنها در جوامع امروز برپا شد.

در حاشیه این رویداد نمایشگاه شرکت‌ها و موسسات موثر در زمینه

کار آفرینی برگزار شد و محمود کاظمی مدیرعامل موسسه «بهمن سبز» میزبان نمایندگان چند شرکت در غرفه «بهمن سبز» بود. در پخش پایانی این رویداد مراسم تقدیر از کار آفرینان مسئولیت پذیر برگزار شد و محمود کاظمی و «بهمن سبز» تندیس سیمین بهترین کار آفرین مسئولیت پذیر را دریافت کردند. موسسه «بهمن سبز» زیر مجموعه حوزه هنری در بخش توزیع، اکران و سینماداری در سراسر ایران صاحب ۱۰۳ سالن سینما است.

شمارش معکوس تا اکران نوروز ۹۸

کدام فیلم‌ها به گیشه نوروزی می‌رسند؟

فیلم‌های سینمایی «دیدن این فیلم جرم است»، «زندانی‌ها»، «شبی که ماه کامل شد»، «هتری شیش و نیم»، «زهرمار»، «رد خون» و «رحمان ۱۴۰۰» از گزینه‌های اکران نوری هستند. اگرچه هنوز تکلیف اکران فیلم‌های نوروزی مشخص نشده اما مثل هر سال گزینه‌هایی برای نمایش در نخستین روزهای سال مطرح شده‌اند که هم بخت جذب مخاطب بالا دارند و هم در سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر موفقیتی به دست آورده‌اند. در یکی دو سال اخیر و با استقبال از آثار جدی سینمای ایران، فیلم‌های «ابد و یک روز»، «لاتاری»، «بادیگارد»، «ماجرای نیمروز» و مواردی از این دست ایده قدیمی فقط فیلم‌های کمدی در نوروز می‌فروشند کنار رفته است و بسیاری از فیلم‌های جدی شانس خود را برای جذب مخاطب بیشتر در طولانی‌ترین تعطیلات سال امتحان می‌کنند.

از میان فیلم‌هایی که نامشان برای اکران نوروزی قطعی شده، «زهرمار» (جواد رضویان)، «زندانی‌ها» (مسعود ده‌نمکی) و «رحمان ۱۴۰۰» (منوچهر هادی) کمدی عامه‌پسند هستند و هر سه مضامینی جذاب دارند. در «زهرمار» با مداحان شوخی شده و در «رحمان ۱۴۰۰» با سیاستمداران. «زندانی‌ها»

«دیدن این فیلم جرم است» به کارگردانی رضا زهتابچیان و تهیه‌کنندگی محمدرضا شفاه در حوزه هنری تولید شده است. کارگردان جوان فیلم در این گفت‌وگو به ویژگی‌های فیلمش اشاره کرده است.

فیلم سینمایی «دیدن این فیلم جرم است» یک فیلم سیاسی با تلاش‌های کمرنگی از سینمای اجتماعی است. فیلمنامه این فیلم چه ویژگی داشت که حوزه هنری به‌عنوان تهیه‌کننده پای تولید یک فیلم اول مضمون سیاسی ایستاد؟

رضای زهتابچیان: به‌نظرم مهم‌ترین دلیلی که حوزه هنری پای این فیلم ایستاد، درک درست و عمیق حوزه هنری از شرایط روز بود. و نیز آگاه‌بودنش بر شکاف‌های داخلی و کدورت‌های درونی و خیرخواهی‌اش در آسیب‌شناسی سیستمی.

با توجه غیبت چند ساله ده‌نمکی از اکران نوروزی احتمالاً در شهرستان‌ها فروش بالایی خواهد داشت و به‌رونی گیشه کمک می‌کند. اما از فیلم‌هایی که در جشنواره فیلم فجر تحسین شده‌اند، «هتری شیش و نیم» (سعید روستایی) با سیمرغ بلورین بهترین فیلم از نگاه مردمی می‌تواند بمب گیشه باشد. سعید روستایی پدیده سینمای ایران در دهه ۹۰ شمسی بوده و دومین فیلمش یک درام جذاب و پر تعلیق با بازی‌های جذاب است. حضور پیمان معادی و نوید محمدزاده در نقش‌های اصلی، از جذابیت‌های این درام شهری با موضوع اعتیاد است. «دیدن این فیلم جرم است» نخستین ساخته رضا زهتابچیان که در جشنواره فجر روی پرده رفت و از آن استقبال شد، هم احتمالاً در ترکیب نوروزی قرار خواهد داشت. این درام سیاسی که ورود به حوزه‌های ناگفته داشته، می‌تواند در جذب مخاطب موفق باشد. «شبی که ماه کامل شد» ساخته نرگس آبیار که یکی از پرافتخارترین فیلم‌های سی و هفتمین جشنواره فجر است، احتمالاً نوروز ۹۸ روی پرده می‌رود. دو بازی درخشان از بازیگران نقش اصلی فیلم و سیمرغ بهترین و بهترین کارگردانی می‌تواند عاملی برای جذب مخاطب برای چهارمین فیلم نرگس آبیار باشد.

ایران امروز در شرایطی است که با شبی به سمت ایجاد هرچه بیشتر شکاف بین مردم، دولت و حکومت پیش می‌رود. البته این شکاف مدت‌هاست که به وجود آمده، ولی در حال حاضر بیش از همیشه قابل رؤیت است. واقعیت این است که در حال حاضر برخی از شاخص‌های اصلی در زندگی مردم که جزو استانداردهای یک زندگی معقول است؛ مانند شاخص‌های موجود در حوزه صنعت، آموزش، بهداشت، اقتصاد و غیره در وضعیت بحرانی هستند. مجموع تلخکامی‌ها در همه این موارد، فیلمی شد به اسم «دیدن این فیلم جرم است.

زهتابچیان: «دیدن این فیلم جرم است» فراجناحی است

ببینید من یک برادر به‌نام محمدرضا شفاه دارم که سال ۹۱ زمانی که در خانه فیلم داستانی سازمان اوج فعالیت می‌کردی‌او آشنا شدم و چند فیلم کوتاه کار کردیم. یک روز عصر، داستان این فیلم را برای او تعریف کردم. خیلی به وجد آمد و سریع دست به کار شد تا این فیلم را تولید کند؛ اما اینکه سال ۹۲ یک فیلمنامه نوشته‌ام با نام «مصلحت‌نظام» که قصه آن در سال ۵۸ می‌گذشت، آن هم نشد. سرانجام سال ۹۷ با دوندگی بسیاری که محمدرضا شفاه کرد فیلمنامه «دیدن این فیلم جرم است» توسط حوزه هنری ساخته شد. به همین دلیل برای به سرانجام رسیدن این فیلم، از محمدرضا ممنونم. این اعتماد محمدرضا به من و بعد اعتمادسازی‌او در حوزه هنری درباره من بود که باعث شد این فیلم ساخته شود.

احتمالاً حوزه هنری از اعتمادی که به شما کرده، راضی هست.

باسازمان‌ها و نهادهای بسیاری وارد مذاکره شدیم. تقریباً همه این سازمان‌ها فیلمنامه را دوست داشتند، اما هیچ‌یک از آنها حاضر نشدند برای تولید پیشقدم شوند و آشکارا از آمدن پای کار هراس داشتند که در نهایت حوزه هنری آمد و پای تولید آن ماند. اما اینکه الان حوزه هنری از اعتمادش به ما و خروجی کار راضی است یا خیر، سؤال است که باید از خود حوزه هنری پرسیده شود.

فیلمنامه را که خواندند صحبت از تغییرات نکرد؟

نه حتی یکبار حرف از تغییر ن‌زد و به‌نظرم نه برای شکل‌گیری فیلم یا بعدی کرد. البته روی نکات ریزی نظر داشتند، اما خیلی ملامت نشان دادند. در حدی که با کمی صحبت، همان چیزی که مایم خواستیم شد.

چرا اسم این فیلم را «دیدن این فیلم جرم است» گذاشتید؟

از نظر محتوایی باید بگویم که بیان این هشدارها و نمایش بی‌برده‌مسائل به این شکل کاری شبیه به جرم است و من یادم نمی‌آید در ۴۰ سال گذشته در سینمای ایران حرفی از این جنس مطرح شده باشد، به همین دلیل دیدن این فیلم به‌زعم بسیاری از افراد ممکن است جرم به حساب آید.

خبری از هیچ‌کدام نبود. من در همان زمان هم روی عدم تنزل حرف فیلم تا حد نقد دولت‌ها حساس بودم. چون معتقدم ساختن فیلم و هزینه کردن از بیت‌المال برای کوبیدن یک جریان سیاسی از اساس کار بیهوده‌ای است. اساساً این گونه فیلم‌ساختن‌ها از من بر نمی‌آید. چون به‌عنوان یک فیلمساز، باید وقت و انرژی خودم را روی موضوعاتی به درد بخور بگذارم تا یک فیلم تاریخ مصرف‌دار از آب درنیاید. با همه‌اما و اگر‌هایی که فیلم دارد، معتقدم هدفتان محقق شده است. یعنی ما با فیلمی فراجناحی مواجهیم.

خوشحالم که این فهم شده و خدا را شکر می‌کنم؛ چون واقعاً گران‌بسودم که پیش‌فرض‌های ذهنی باعث شوند، به گونه دیگری تلقی شود.

با این اوصاف فیلم شما نقادی بر ساختار اداره یخش‌های مختلف مملکت بود.

بله. چون ایران امروز در شرایطی است که با شبی به سمت ایجاد هرچه بیشتر شکاف بین مردم، دولت و حکومت پیش می‌رود. البته این شکاف مدت‌هاست که به وجود آمده، ولی در حال حاضر بیش از همیشه قابل رؤیت است. واقعیت این است که در حال حاضر برخی از شاخص‌های اصلی در زندگی مردم که جزو استانداردهای یک زندگی معقول است؛ مانند شاخص‌های موجود در حوزه صنعت، آموزش، بهداشت، اقتصاد و غیره در وضعیت بحرانی هستند. مجموع تلخکامی‌ها در همه این موارد، فیلمی شد به اسم «دیدن این فیلم جرم است». با این اوصاف در این فیلم آدم‌ها براساس لباس، درجه، رسته و گرایش‌های سیاسی تقسیم‌بندی نشده‌اند، در واقع کاراکترهایی که داستان را جلو می‌برند به هیچ عنوان بنابر لباس و دسته‌دگذاری نشده‌اند و با معیار خوب و بد شناخته می‌شوند. بنابر این فیلم له یا علیه کسی نبود.

اما اتفاق خوب فیلم این بود که تنها به طرح موضوع درباره این نقد اکتفا نکرده بسود بلکه در روایت داستان نقد ساختار را وارد می‌دانند.

نکته درستی‌ست و فکر می‌کنم وقتی حوزه هنری به‌عنوان تنها نهاد، تولید این فیلم را به عهده می‌گیرد، یعنی الحمدلله قائل به این نقد است.

با توجه به اینکه فیلم «دیدن این فیلم جرم است» فضایی سیاسی همراه با نقد و نگاهی درون‌سازمانی نسبت به عملکرد نیروهای بسیج، نیروی انتظامی و اطلاعات سپاه دارد، به‌نظر می‌رسد این فیلم برای ۴۰ سالگی انقلاب ساخته شده‌است؟

اینطور نیست که برای چهل سالگی انقلاب ساخته شده باشد. چون من فیلمنامه را سال ۱۳۸۵ نوشتم ولی ساخت آن هم‌زمان شد با چهل سالگی انقلاب. قطعاً از سال ۱۳۸۵ تا امروز تغییرات محتوایی کرده‌است. مثلاً در فیلم حرف از آقا‌زاده‌ها و به اصطلاح ژن خوب صحبت می‌شود و در سال‌هایی که اشاره کردید فیلمنامه را نوشته‌اید، حرفی از ژن خوب به درشتی امروز مطرح نبود.

چرا اتفاقاً در همان دوران هم بحث ژن خوب وجود داشت، منتها به این شکل گسترده مطرح نشده بود. یادم هست که خبری راجع به یک آقا‌زاده را در سال ۸۳ قبل از نگارش فیلمنامه در یک روزنامه خواندم که بسا قید ۵ میلیارد تومان وثیقه آزاد شده بود. بنابراین در همان زمان هم این آفت وجود داشت، منتها امروزه با گسترش وسایل ارتباط جمعی موضوعاتی از این قبیل در دسترس قرار گرفته و به نوعی بیش از گذشته دیده می‌شود.

در مورد موضوعاتی نظیر سر ب‌جام و مذاکره چطور؟

مسئله بعضی از محتویات متن، از زاویه‌ای که به تحقق اهداف فیلم کمک شود، به‌روز رسانی شده‌است. اما گفتن این نکته مهم است که همان هنگام نگارش فیلمنامه خیلی تأکید داشتیم و حساس بودم که به فیلمنامه به‌عنوان یک اثر ضد دولت نگاه نشود و جالب است که بدانید این فیلم را در سال اول ریاست جمهوری آقای احمدی‌نژاد نوشتم و اساساً پیش‌بینی نمی‌کردم که آینده سیاسی ایران چه خواهد شد. بنابر این داستان این فیلم تنها یک تخیل بود. تخیلی در ارتباط با هم‌افزایی فساد داخلی و شیطنت‌های خارجی. در آن زمان نه خبری از برجام بود و نه خبری از اختلاف سلیقه‌های داخلی.

بازدید حسن شادفر سرپرست امور اداری موسسه از سینما «بهمن» زنجان

جشنواره فیلم فجر در سینما «بهمن» تهران

مشтаقان سینما در صف، سینما «استقلال» تهران

سینما «آرادی» تهران و شور و شوق شبهای سرد بهمن ماه

غرفه موسسه «بهمن سبز» در نمایشگاه کار آفرین مسئولیت پذیر

استقبال از اکران‌های مدارس در سینما «شاهد» تهران

منبع: Westwood College